

Thomas Lindemann Christoph Lippe von der

Disputatio De Testamentis, Quique Ea Facere Possint, & quemadmodum fiant

Rostochii: Reusner, 1605

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn728316684>

Druck Freier Zugang

R. U. jur 1605
Thomas Lindemann
Resp. Christoph v. Lippe

Disputatio
DE TESTA-
MENTIS, QUI
QUE EA FACERE POS-
sint, & quemadmodum
fiant.

Quam

DIVINA ANNVENTE GRATIA
PRAESIDE

Clarissimo & Consultissimo viro

DN. THOMA LINDEMANNO
I. V. D. & Professore publico,

publici exercitij causa proposuit

CHRISTOPHORVS A LIPPIA
ROSTOCH.

*Habebitur disputatio in auditorio magno 28.
Decemb. initio ad horam 6. matu-
tinam facta.*

ROSTOCHII
Apud Christoph. Reusnerum, 1605.

Landstube 1193

Disputatio
DE TESTAMENTIS,
QUIQUE EA FACERE POS-
sint, & quemadmodum fiant.

THESIS I.

Successio duplici jure obvenit,
civili vel prætorio, hæc bono-
rum possessio illa hereditas di-
citur.

II.

Hereditas id est successio in
universum jus quod defunctus habuit, quia vel *ceslan*
ab intestato defertur in testamentariam vel legi-
timam rectè dividitur.

III.

De testamentaria dicturi, testamentum à te-
statione mentis ita dictum, jure civili intro-
ductum, cum Modestino voluntatis nostræ ju-
stam sententiam de eo quod quis post mortem
suam fieri velit, cum Ulpiano heredis legitimam
institutionem definimus.

A 2

IV. Est

IV.

Est autem testamentum missis veteris juris
divisionibus, publicum vel privatum.

V.

Publicum est quod publica autoritate & fide
nititur, ut quod principi ad scrinia reponendum
datur, ejusq; conscientiam tenet.

VI.

Cui testamento simile est, quod apud acta pu-
blica fieri solet, in quo nullos testes requiri, si ipse
testator præsens voluntatem suam declaret, pu-
tamus.

VII.

Privatum est quod quis privata fide facit, idq;
solemniter vel minus solemniter.

VIII.

Solemniter fit scribendo *μυστικῶς* vel nuncu-
pando *φανερῶς*.

IX.

Cum verò, Cajo teste, imprimis animadver-
tendum sit, an is qui fecit testamentum habuerit
testamenti factionem, deinde si habuerit, an se-
cundum regulas juris testatus sit, primo de perso-
nis testari volentibus, deinde de modo testandi
dispiciemus.

Omnes

X.

Omnes autem testamentum facere possunt,
qui prohibiti non reperiuntur.

XI.

Prohibitio ex duplici procedit causa vel natu-
ra vel lege. XII.

Natura ob defectum animi testari prohibet,
impuberes, furiosos, mente captos, & prodigos.

XIII.

Prodigos illos dicimus quibus magistratus de-
creto bonis interdictum est, furiosos nominamus
in ipso furoris actu constitutos, non verò diluci-
da intervalla habentes, mente captos eos intelli-
gimus, qui mentis & judicij integri non sunt,
non verò simplices, stupidos.

XIV.

Ob defectum corporis natura testari vetat,
mutos, surdos, simul ita natos vel ex accidenti
factos literas nescientes.

XV.

Si verò scribere norint vel surdi mutive tan-
tum sint, secundum constitutionem Iustiniani re-
ctè testamentum condunt.

XVI.

Cæcus quoq; non nisi per observationem le-
ge Iustini introductam testari potest.

A 3

Por-

XVI.

Porro lege testamenti factio denegatur, iis qui alienæ potestati subiecti sunt, vel statum non habent, vel de statu suo dubitant.

XVIIII.

Ob potestatem patriam filiusfamilias de bonis proventitiis vel adventitiis testari prohibetur, adeo ut nec patre permittente, testamentum ab eo factum valeat, licet donatio causa mortis, patris consensu firmata, subsistat.

XIX.

An autem de bonis adventitiis, in quibus pater usufructum non habet, testari filiusfamilias possit, controversi solet: quod negamus.

XX.

In bonis tamen Castrensibus vel quasi Castrensibus, rectè filiusfamilias testamentum facere potest.

XXI.

Dominica potestas servum testari non sinit.

XXII.

Inter lege testari prohibitos censemus, damnatos ad mortem, quos nec veteri nec novo iure nisi appellatione sententia suspensasit, testandi liberam facultatem habere arbitramur.

Huc

XXIII.

Huc quoq; vafallos, monachos, obfides, ab
hoftibus captos, propter hærefin excommunica-
tos & fimiles referimus.

XXIV.

Quia verò non fufficit testamentum à perso-
na habili confici, fed & ut legitimis adhibitis so-
lemnitatibus fiat neceffum est, fequitur de ordi-
nandis testamentis quædam fubijciamus.

XXV.

Et quidem in omni testamento confideran-
dum est ipsum testandi factum, ut id nullo extra-
neo actu interveniente cum heredis institutione
fiat, & confirmatio hujus facti, quæ in testium le-
gitima adhibitione confiftit.

XXVI.

Testes autem regulariter omnes esse possunt
cum quibus testamenti factio est.

XXVII.

Ex his tamen nonnulli testes esse prohiben-
tur, vel natura vel lege.

XXVIII.

Natura prohibentur, ob defectum animi vel
corporis impubes, furiosus, prodigus, mente
captus, mutus, surdus, cæcus, & fimiles.

Lex

XXIX.

Lex á testimonij dictione in testamento ar-
cet mulierem, heredem institutum quemve ille
in potestate habet, in cujusve ille potestate est,
fratresq; in ejusdem patris potestate constitutos.

XXX.

An verò filius emancipatus in testamento pa-
tris testis esse queat quæri solet? Negantium sen-
tentiam sequimur.

XXXI.

Prohibentur quoq; omnimodo Lege, im-
probi & inestabiles, ob famosum libellum dam-
nati, & similes.

XXXII.

Servum deniq; lex testem esse non finit, cu-
jus tamen testamenti faciendi tempore pro libe-
ro ab omnibus habiti testimonium, Divus Ha-
drianus ex sua liberalitate admittendū rescripsit.

XXXIII.

Legatarij & fidei commissarij, cum non ju-
ris successores sint, Notarij quoq; & scriptores
ut testamentorum, quominus in testamento te-
stes esse possint nihil impedit.

XXXIV.

An verò per mortem unius vel plurium te-
stium ante testamenti apertionem supervenien-
tem

rem testamentum rite factum corruat, dubitant
Dd. Rectior est negantium opinio.

XXXV.

Cæterum testes idonei, rogati & numero se-
ptem esse debent, ut his præsentibus, testator
testamentum vel clausum vel apertum proferat
idq; suum esse dicat, eiq; nisi sit holographum,
vel manu propria, vel per octavum testem sub-
scribat, & a testibus subscriptionem & configna-
tionem petat.

XXXVI.

Licet autem testes alieno annulo etiam ipsius
testatoris signare queant, non tamen alter alterius
nomine subscribere potest.

XXXVII.

Annulus signatorius an præcisè requiratur an
aliud signaculum *quædam* habens sufficiat, inter
Dd. non convenit? Hoc æquius putamus.

XXXVIII.

Deniq; nihil interest in qua materia testamen-
tum scribatur, siue id in tabulis siue membra-
nis fiat adeò ut & delimitia charta & opistogra-
phum sufficiat.

XXXIX.

Eadem quæ de testamento scripto vel mysti-
co diximus, penè omnia in nuncupativo quoque
obti-

*si v. ignavis literis testator ab
altero nomine eius subscribere po-
tuit. C. de test.*

obtinet, nisi quod in hoc nec scriptura testantis,
nec subscriptio vel subsignatio testium requira-
tur.

XL.

An verò si quis mysticum solemne testamen-
tum facere volens, nuncupativi solummodo te-
stamenti solemnitates adhibear, valeat id ut nun-
cupativum? Negamus.

XLI.

Si tamen testator coram septem testibus &
Notario voluntatem suam nuncupet, & Nota-
rium roget, eam in scripturam redigat, ut no-
stris moribus fieri videmus, nihilo magis testa-
mentum hoc nuncupativum esse desinit.

XLII.

Scriptura autem ad id utilis est, ut licet testes in
conficiendo testamento adhibiti mortui fuerint,
in præsentia tamen testium à Notario conscri-
ptum testamentum plenam fidem mereatur.

XLIII.

Et tantum de solemni testandi modo à quo in
casibus nonnullis, vel ob imperitiam, periculo-
rum functionum, personarum vel causarum fa-
vorem, vel deniq; necessitatem receditur.

XLIV.

Milites enim in expeditione degentes, cum
ver-

verba legum exaudire nequeant, vitæq; pericula
subeant, præmij loco hoc beneficij habent, ut quo-
cunq; modo velint & possint, rectè testentur, adeo
ut in prælio etiam eorum voluntas, in vagina aut
clypeo litteris sanguine rutilantibus aut gladio in-
pulvere scripta valeat.

XLV.

An verò & in nostri seculi militibus obtineat,
& an ad clericos, aliosq; milites rogatos rectè ex-
tendatur, haud immerito quis dubitet? Prius af-
firmamus, Posterius negamus.

XLVI.

Quid verò de limitaneis militibus statuen-
dum? hos quoq; militum privilegio meritò gau-
dere censemus.

XLVII.

Ob favorem personarum relaxata est sole-
mnitas in testamēto, inter liberos, quod quocunq;
modo factum legitimè probatum valet, ita tamen
ut si parens literas norit, & in scriptis testari velit,
expressè nomina heredum & uncias resq; distri-
buendas designet, & testamenti facti tempus as-
cribat.

XLVIII.

Duos insuper testes Maximilianus Imperator
ad hujusmodi testamenti probationem, in consti-
tutione

tutione quám de testamentis tulit requirere videtur.

XLIX.

In testamento quoq; rusticorum quinq; testes si plures haberi nequeant sufficiunt, & subscriptiones testium remissæ sunt.

L.

Pietatis favor suasit, ut testamentum ad pias causas, duobus vel tribus testibus adhibitis conditum, jure Canonico valeat.

LI.

Ob necessitatem testamentum pestis tempore factum, rigidam solemnitatum observationem non requirere communi Dd. calculo receptum est, Quod an jure rectè defendi possit videbimus.

rem testamentum rite factum co
Dd. Rectior est negantium opin
XXXV.

Cæterum testes idonei, rogat
ptem esse debent, ut his præse
testamentum vel clausum vel ap
idq; suum esse dicat, eiq; nisi sit
vel manu propria, vel per octav
scribat, & à testibus subscriptione
tionem petat,

XXXVI.

Licet autem testes alieno ann
testatoris signare queant, non tam
nomine subscribere potest. *si v. d.*

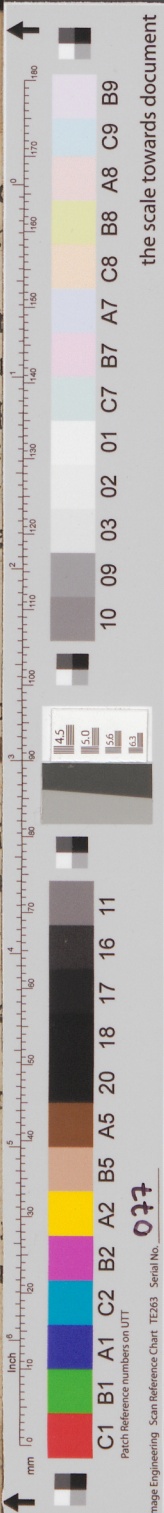
XXXVII. *e.*

Annulus signatorius an præci
aliud signaculum *rogantibus* haben
Dd. non convenit? Hoc æquiu
XXXVIII.

Deniq; nihil interest in qua m
tum scribatur, siue id in tabul
nis fiat adeò ut & delititia char
phum sufficiat.

XXXIX.

Eadem quæ de testamento sc
co diximus, penè omnia in nunci

irant

ro se-
tator

ferat

num,

sub-

igna-

psius

erius

eris testator ab

2 eiq; subscribere po

ur an

inter

men-

nbra-

ogra-

nysti-

oque

obti-